

Zacharias Grape

Programma, Qvo Rector Academiae Rostochiensis Zacharias Grapius, SS. Theol. D. ... Ad Justa Exeqvialia Matronae ... IIsabe Spengmanns/ Viri ... Dn. Jac. Sebast. Laurembergii, J.U.D. & Professoris Pandectarum Ducalis ... Relictae Viduae ... adornanda a Liberis Moestissimis Omnes & singulos hujus Universitatis Cives ... invitat : [P. P. Sub Sigillo Academiae ipso Exeqviarum die d. XIV. April. Anno M DCCVII.]

Rostochii: Weplingius, [1707]

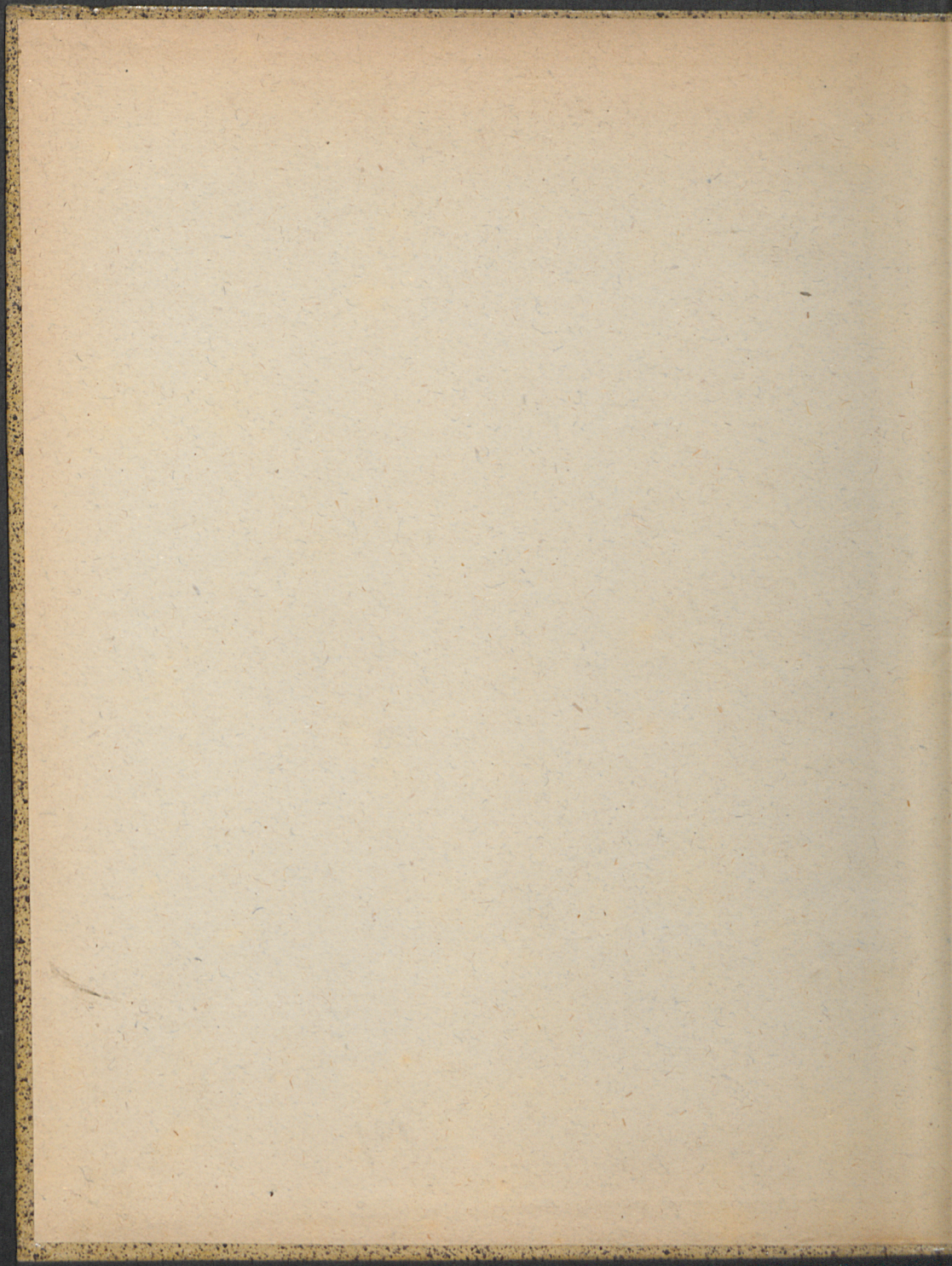
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774594896>

Druck Freier Zugang

Grapius, Z.,
in
I. Spengmann,
uxor. J. S. Lauremberg.
Rostock. 1707.

24.

Primum certe in Paradi-

so & statu integritatis olim remedium erat *arbor* illa sic dicta *Vita*, quæ licet non inditura, conservatura tamen fuisset homini vitam, & immortalitatem, quæ natura inerat homini. Non tamen ea erat medicamentum ægritudinem è natura propullulantem repellens; sed alimentum vi-

gorem perfectum & sanitatem omnis prævæ dispositionis expertem conservans, quam nos immortalitatem una voce appellamus: Sed vah! nos infelices, secuta peccati labe & amisso imaginis dono exoptatissimum hocce remedium pariter amisimus. *Cum enim DEUS expulisset hominem ex Paradiso ob peccatū, habitare fecit ab oriente horti Edenis Cherubim & flammam gladii hinc inde vertentis se ad custodiendam viam ligni vitæ. Gen. III. 24.* Sed nihilominus tamen dantur, qui in naturâ quærunt remedia arbori huic vitæ correspondentia. Spectant huc hodierni illi *Chymici*, qui vulgo *laborantes vocantur*, omnem lapidem moventes, ut illi in vulgo sic dictum *lapidem Philosophicum* adipiscantur. Utpote cui plane viros tribuunt effectus, & uti vim metalla quævis transmutandi in purissimum aurum, ita etiam plane singularem vim medendi quoscunque morbos vitamque prorogandi. Sic namque in *MSto D. Petri Job. Fabri*, quod sub tit: *Die heilscheinende Sonne am Alchymistischen Firmament* edidit *D. Conrad. Horlacher*, p. 83. sequentia leguntur: *Es ist die höchste Urkeyen zur Erhaltung der Gesundheit*

gesundheit und Verlängerung des Menschlichen Lebens. Denn es vertreibet die selbige alle Kranckheiten ohne einige andere Beyhülffe und heilet alle Kranckheiten/ so wohl der Thiere als Menschen. Unde etiam p. 45. vocaverat hunc lapidem ein Wasser des Lebens/ weil derselbige alle Menschen von allen Kranckheiten errettet/ und ihm das Leben verlängert. Conf. & Christian Democritum im Wegweiser zum verlohren Licht und Recht, part. 2. p. 163. Imo alii expresse eum vocant arborem vitæ, eandemque vim ac efficaciam magnis verorum encomiis ei assignant. Ex infinitis saltem paucos audiamus: sic namque D. I. W. (mulierem hanc esse refert Autor des von Mose und den Propheten libel urtheilenden Alchymisten c. 5. p. 127.) in Philosophischen Perl-Baum / p. 27. fatur: Wenn es zur Tinctur worden/ ist es noch weit höher an Krafft ganz Englisch und Himmlisch ja der Baum des Lebens/ wenn Gott nicht den Tod zur Straffe der Sünden gesetzt/ so würd der Mensch dadurch ewig leben und keiner Kranckheit noch Schmerzen unterworfen seyn. Et p. 35. Was gehet über der Gesundheit? von innen und aussen heilet dieser Balsam. Wenn nicht Gott den Todt der Sünden wegen gesetzt/ wurden die Menschen dadurch unsterblich seyn. Helvetius in Vitulo aureo p. 4. ita: Wir schätzen den vor den allerglückseligsten Medicum, welcher diese potionem Mercurii medicam wieder die Macht des Todes vor welche sonst kein Kraut gewachsen ist/ besizet. Et Erbinus von Brandau in der Beschreibung von der Universal-Medicin p. 43. inter alia hæc habet: Es theilet ihre Materia das donum incorruptilitatis dem ganzen Leib mit und treibt alles böses durch Purgiren und Schwitzen aus; &c. Et varia exempla passim allegant, quibus veritatem horum omnium confirmare allaborant, sic exempli gratia in Centro Naturæ concentrato (quæ tractatus quoque reperitur in Quadrato Alchymistico) p. 61. 199. legimus de adepto quodam Sebastiano Sieben Freund / quod Hamburgi miserime ægotantem aliquem & podagrâ Chiragra ac Arthridide laborantem, de quo omnes etiam desperaverint Medici, tribus guttulis tincturæ illius auri intra 24. horarum spacium

cium, & quod excurrit, perfectissime non sine admiratione omnium præsentium curaverit. Et de quodam *Friederico Gualdo*, singulare prodiit scriptum, in quo ope hujus Medicinæ ætatem *quadringentorum annorum* atigisse perhibetur. Attamen & alius reperitur libellus, in quo veritas *Gualdi* ejusq; personæ negatur, idem & in dubium vocat, qui alias Adeptis valde patrocinatur, auctor libelli, qui prostat sub titulo: *Keren Happuch Vossauen Elia, des Künstlers oder teutsches Segfeuer der Scheide. Kunst p. 113.* & ipsi mihi retulit nonne non in laboratorio suo, se nosse Adeptum aliquem in Italiâ, qui jam *ducentos annos* superet Credat, qui velit. Alii quoq; provocant ad Patres ante diluvianos, quorum longævitas in lapidi Philosopherico adscribunt, quem tamen ob impios non nisi hieroglyphice descriptum reliquerint. Sic namque in *Verl. Baum p. 20. sq.* Weil die heiligen Erh. Väter sahen das die meisten Menschen in des Teuffels und der Höllen Reich als in dem Horn Reich Gottes lebten / so achteten sie solche des Geheimnisses nicht würdig / wolten es doch aber auff die nachkommende gläubige Kinder Gottes pflanzen / das diese Wissenschaft nicht untergehen solte / daher beschrieten sie solches in Hieroglyptischen Figuren / und berdeckten Schrifften etc. Sed jam citatus auctor des teutschen Segfeuers p. 1. hæc non nisi pro *conjecturis* habet, quibus fundari non vult. Et omnino procul omni dulci longe aliæ longævitas hujus fuere rationes, ex quibus emineat, uti B. noster Præceptor Celeberrimus *Dn. D. Joh. Bened. Carpozovius* docere solebat, ut natos natorum & qui nascebantur ab illis, informare, formamque veræ doctrinæ ad posteritatem sincere propagare potuerint, cum in primâ mundi ætate DEUS voce cum illis, qui Ecclesiæ præerant, agere voluerit, quique propterea viva quasi DEI Scriptura fuerunt. Nec probabile videtur, reperiri in Natura istiusmodi aliquod medicamen, cui recensitæ virtutes conveniant. Imprimis cum, ut jam supra monuimus, *arbor vita* sit præclusa, & cum ea omne antidotum naturale adversus corruptibilitatem & mortalitatem, sublaturum, & præterea terra non saltem statim

statim post lapsum maledicta; sed & per diluuium vehementissime deperdita, ut ad istiusmodi media danda naturaliter non sit apta. Quare & alii ex ipsis laborantibus jam concedere coguntur, non contra omnes morbos, ut alii volunt, medicamen hoc esse paratum. Sic namque, imprimis si hepar, pulmones, lien, a iaque membra interna corporis humani sint infecta, effectum suum dare posse negant. Ut nunc taceam, quomodo tot dentur, existentiam lapidis alicujus Philosophici viribus mere naturalibus elaborati in dubium plane vocantes. Adeoque sic non entis nullæ darentur affectiones nullaque efficacia. Atque sic omnino verum manebit tritum illud: *contra vim mortis non est medicamen in hortis*: *Sürm Tod kein Kraut gewachsen ist*. Hinc & plane exiguum est illud vitæ tempus, quod hominibus ordinarie est concessum, juxta illud Mosis Pl. xc. 10. *Quantum ad dies annorum nostrorum in iis sunt Septuaginta anni, & si in extensionibus fuerint, octoginta anni, & excellentia eorum labor & miseria nam exciditur cito ita ut auolemus*.

Atque huic legi medicaminis cujusdam incorruptibilitatis ac immortalitatis plane nesciæ, obnoxia quoque fuit Beate defuncta nostra Matrona Nobilissima omni que honestatis splendore ac virtutum apparatu condecoratissima *Isabe Spengmans* Viri Præ-Nobilissimi, Consultissimi, ac Excellentissimi DN. JACOBI SEBASTIANI LAUREMBERGII, J. U. D. & Professoris Pandectarum Ducalis in hâc Almâ Academiâ nostrâ longe Celeberrimi, ut & Consistorii Mecklenburgici Assessoris quondam gravissimi, jam beatæ memoriæ, relicta vidua. Cujus honestissimæ Vitæ, beatissimæque mortis genus quod concernit, more majorum consveto in singularem pie defunctæ nostræ laudem omni meo encomio longe majorem; quantum haberi potuit, describam, & quidem prout id mihi à mœstissimo FILIO Præ-Nobilissimo ac Amplissimo DN. D. JACOBO SEBASTIANO LAUREMBERGIO, communicatum fuit. Edita nimirum Beata hæc nostra in lucem est A. O. R. MDCXXX. Patrem

habuit Virum Nobilissimum Prudentissimum & Amplissimum
DN. SIMONEM Spengmann / Reip. Stralsundensis Senatorem
Magnæ auctoritatis. Cujus Uxor atqve adeo Nostræ mater
fuit Femina Nobilissima omniqve virtutum genere maxime con-
spicua ANNA HAGEMEISTERIA ex Consulari celebri atqve
perantiquâ HAGEMEISTERORUM familiâ oriunda. Avus ei
contigit VIR Nobilissimus, Prudentissimus ac Amplissimus DN.
HENRICUS Spengmann / dictæ Civitatis olim pariter Senator
Gravissimus. Avia vero Femina Nobilissima ac honestissima
MARGARETHA CORNELIA Præclaro atqve Nobili apud Ba-
tavos Stemmata prognata; Statim â Nativitate nihil parentibus
prius nihil antiquius fuit, quam ut sacro Baptismatis fonte lavaretur,
qvo mediante Christo unita. Crescente ætate illico prodidit
ipsa magna virtutum indicia, seu pietatem desideres (ut vi-
cies â se integra Biblia perlecta ipsa memoraverit) seu virginal-
em verecundiam, seu deniqve curam obeundæ rei familiaris
aliasqve dotes, quæ se quivorem sexum mirifice ornant perficiunt-
qve. Inter quas Virtutes cum adolevisset, fieri aliter non potuit
quin in claresceret, evocaretqve ad castum sui amorem procos.
Inter quos præ ceteris eminuit jam laudatus Vir Præ-Nobilissimus
Consultissimus ac Excellentissimus DN. JACOBUS SEBASTIA-
NUS LAUREMBERGIUS, ex celeberrima illâ & per totum
Orbem literarium longe famigeratissimâ LAUREMBERGIO-
RUM familiâ oriundus, J. U. D. & Pandectar. Profell. Ducal. Ce-
leberrimus, ut & Consistorii Meklenb. Assessor longe Gravis-
simus, jam p. m. Qui eam ambiit & haud ægre obtinuit, ut illi de-
poneretur. Nec mora. Celebrata sponsalia secutæ sunt Nuptiæ
quæ A. MDCLIII. Stralsundii summâ cum festivitate adornaban-
tur. Non vero concursus solum & exoptatissimum; sed etiam nu-
mero prolis fœcundum hoc fuit Conjugium. Exiit enim No-
stra septem liberorum Mater, atqve est enixa SIMONEM PE-
TRUM, ANNAM MARGARETHAM, JOHANNAM ELI-
SA.

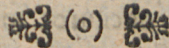
SABETHAM, JACOBUM SEBASTIANUM, GUILIELMUM,
JACOBUM SEBASTIANUM SOPHIAM MARIAM, Equi-
bus tres, veluti prior JACOBUS SEBASTIAN, GUILIELMUS,
& SOPHIA MARIA cœlitum jam consortio adscripti aternâ
beatitudine perfruuntur. Reliqui quatuor adhuc per Dei Gra-
tiam supersunt, & faxit Deus! quam diutissime superstitioni, qui
nunc Charissimæ matris demortuæ funus summâ cum tristitia cu-
rant. Inter quos Major natu Nobilissimus ac Amplissimus DN. SI-
MON PETRUS absens, Secretarii munus apud Legatos nunc
in Svecia, nunc in Moscoviâ, nunc in Hungariâ magnâ dexterâ
tate expedit. Posterior vero jam supra laudatus Præ-Nobilissi-
mus, Amplissimus ac Doctissimus DN. JACOBUS SEBASTIA-
NUS, J. U. D. Celeberrimus, qui non desinit in hâc Almâ A-
cademiâ nostrâ eruditione suâ Studiosæ Juventuti prodesse, & im-
mortalem illam LAUREMBERGIORUM famam servare, Fau-
tor ac amicus noster longe æstumatissimus, una cum duabus So-
roribus ANNA MARGARETHA & JOHANNA ELISABE-
THA Virginibus Nobilissimis omniqve Virtutum Virginali-
um nitore fulgidissimis amissæ matris desiderium largo lacry-
marum flumine deplorat. Post mortem autem Mariti sui deside-
ratisimè piè defuncta nostra tantâ prudentiâ in Viduâ ætate re-
bus domesticis præfuit, prope ut fidem superet. Sic quidem, ut
quantum in mortalitate hac fieri potest, rectum virtutum trami-
tem ubi vixit uerit, mirâqve humanitate, facilitate, pietate, mode-
stia clausit dies vitæ suæ. Quâ illa benignitate inopes subleva-
vit! Quâ ope pauperibus succurrit, imo neqve consilio neqve
auxilio defuit cuiquam. In hâc morum rectitudine annum
nunc attingit LXXVII. qui terminus etiam robustissimis sufficit.
Quodq; præcipuè singulari Gratia Divinæ adscribendû, in conti-
nuâ tot annorum serie prosperrimâ semper valetudine usâ est (si
leviores, & citra periculum nocituros morbos excipias) quam
vis

vis eam arbitrato suo rexit, medicorum omnino expers. Ceterum ut omnia orta tandem intereunt. Sic & Beata jam nostra haud potuit esse immortalis, aut immunis ab ultimâ fatali horâ. Quâ imminente cum intelligeret adesse finem vitæ, Confessionarium suum Virum Maxime Reverendum ac Amplissimum DN. HENRICUM BECKERUM, Pastorem ad Ædem Cathedralem D. Jacobi longe meritisimum, specialem Collegam Fautorem ac Amicum nostrum summopere colendum, accersi curavit, erectisque ad Deum mente sensibusque, ipso dispensante, sacro viatico pasta refecta que die 4. April. hujus Anni circa Horam IX. vespertinam placide acquievit, sic morte quasi somno soluta. Gratulamur Beatæ nostræ de tã placidâ ac beata Analyfi. Deus ille omnis roboris ac solatii plane depressos Mœstissimorum relictorum Liberorum animos erigat fortissime, & quævis sinistra fata à splendidissimâ ipsorum familia avertat clementissime. Cum autem hodie relictum animæ Beatæ habitaculum & exuviæ reposito suo sint committenda Vos O Cives Honoratissimi sedulo rogamini, ut spectabili vestrâ præsentia Comitatum hunc funebrem frequentes ornetis. Eo ipso aliqua ex parte mulcebitis ac lenietis luctum eorum, quos obitus matronæ piissimæ afflictos mœstosque reddidit, & unâ operâ mortalitatem vestram vobis revocabitis ad animum.

P. P. Sub Sigillo Academia ipso Exequiarum die d. XIV.

April. ANNO MDCCVII.

Conventus erit in Æde Jacobæâ Hora I. pomerid

cium, & quod excurrit, perfectissime non sine a
um præsentium curaverit. Et de quodam
singulare prodiit scriptum, in quo ope hujus
quadringentorum annorum atigisse perhibetur.
reperitur libellus, in quo veritas *Gualdi* ejusq;
idem & in dubium vocat, qui alias Adeptis valde
libelli, qui prostat sub titulo: *Keren Happuch* &
Künstlers oder teutsches Segfeuer der Scheide. I
mihi retulit nonne nō in laboratorio suo, se n
quem in Italiā, qui jam *ducentos annos* superet
Aiii quoq; provocant ad Patres ante diluvianos,
tatem in idem lapidi Philopoli i:co adscribunt,
impios non nisi hieroglyphice descriptum reliq
que in *Perl-Baum* p. 20. sq. Weil die heiligen
das die meisten Menschen in des Teuffels urd
als in dem Korn Reich Gottes lebten / so acht
Geheimnißes nicht würdig / wolten es doch aber
merde gläubige Kinder Gottes pflanzen / das i
nicht untergehen sollte / daher beschrieb en sie solche
Figuren / und berdeckten Schrifften ꝛc: Sed jam
teutschen Segfeuers p. 1. hæc non nisi pro *conject.*
fundari non vult. Et omnino procul omni dul
ga vitatis hujus fuere rationes, ex quibus emic
Præceptor Celeberrimus *Dn. D. Job. Bened.* C
solebat, ut natos natorum & qui nascebantur al
formamque veræ doctrinæ ad posteritatem sine
tuerint, cum in primâ mundi ætate DEUS voce
clesia præerant, agere voluerit, quique propter
Scriptura fuerunt. Nec probabile videtur, re
istiusmodi aliquid medicamen, cui recensitæ
ant. Imprimis cum, ut jam supra monuimus, a
clusa, & cum ea omne antidotum naturale adve
ratem & mortalitatem, sublaturum, & præterea

Copyright 4/1999 VxyMaster GmbH www.vxymaster.com

Verfärbeselector Standard - Euroskala Offset

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
W
X
Y

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
Focus
O
Balance
Q
R
S
T
U

